

บทที่ 1

บทนำ

1. ภูมิหลัง

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550-2554) ได้นำเอาปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาเป็นหลักในการพัฒนาและบริหารประเทศให้ดำเนินไปในทางสายกลาง โดยเฉพาะ การพัฒนาเศรษฐกิจให้ก้าวทันต่อโลกยุคโลกาภิวัตน์ และยึดกระบวนการพัฒนาแบบบูรณาการเป็นองค์รวมที่มีคนเป็นศูนย์กลางการพัฒนา เพื่อมุ่งพัฒนาประเทศไทยไปสู่ “สังคมที่มีความสุขอย่างยั่งยืน” (Green and Happiness Society) โดยคนไทยมีความรู้คู่คุณธรรมรู้เท่าทันโลก เป็นคนดี มีวินัยและรับผิดชอบมีความภูมิใจสามารถสืบทอดวัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย ชุมชนและสถาบันชุมชนมีความเข้มแข็งอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขและเกื้อกูลภายใต้ความหลากหลายทางวัฒนธรรมและภูมิปัญญาและความหลากหลายทางทรัพยากรธรรมชาติ การที่ประเทศไทยมีระบบเศรษฐกิจแบบเปิด (Opened Economy) สถานภาพการแข่งขันของไทยในเวทีโลกอยู่ในสถานะค่อนข้างต่ำทั้งด้านการผลิต การค้า และการลงทุน ทำให้ประเทศไทยต้องปรับตัวให้อยู่ในตำแหน่งเชิงยุทธศาสตร์ (Strategic Position) กล่าวคือ ตำแหน่งเชิงยุทธศาสตร์ของไทยที่พึงปรารถนาควรให้ความสำคัญกับการก้าวไปสู่การมีระบบเศรษฐกิจสมัยใหม่ที่มีสมรรถนะสูง โดยมีเป้าหมายหลัก 3 ประการคือการเพิ่มส่วนแบ่งตลาดส่งออก การกำหนดตำแหน่งสาขาการผลิตที่ประเทศมีความได้เปรียบเพื่อสร้างความเป็นเลิศในตลาดโลก และการเพิ่มผลผลิตในทุกภาคการผลิตและบริการ ดังนั้นรัฐบาล จึงให้ความสำคัญกับการพัฒนาเครือข่ายวิสาหกิจ (Cluster) โดยกำหนดให้เป็นแนวทางหนึ่งในการปรับโครงสร้างทางเศรษฐกิจเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการแข่งขันและการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2551 : 4) การส่งเสริมวิสาหกิจชุมชนรัฐบาลนี้ได้กำหนดยุทธศาสตร์การค้า และการพัฒนาประเทศที่เรียกว่า "Dual Track" หรือการพัฒนา 2 แนวทาง คือ ด้านการต่างประเทศ รัฐบาลดำเนินนโยบายส่งเสริมการส่งออกการค้าต่างประเทศ ด้วยการใช้ประโยชน์จากเวทีเศรษฐกิจโลก เช่น

การทำข้อตกลงทางการค้าแบบ FTA เพื่อส่งเสริมการส่งออกและการท่องเที่ยวเพื่อนำเงินรายได้เงินตราต่างประเทศเข้ามาในประเทศ อีกด้านหนึ่งคือในประเทศ รัฐบาลดำเนินนโยบายเสริมสร้างความแข็งแกร่งของเศรษฐกิจภายในประเทศ เพื่อลดการพึ่งพาเศรษฐกิจต่างประเทศ จึงเป็นที่มาของนโยบายส่งเสริมวิสาหกิจชุมชนซึ่งในทางสองแพร่งนี้แต่ละส่วนจะมีองค์ประกอบและปัจจัยที่ต้องพิจารณาแตกต่างกัน คือ ภาคเศรษฐกิจโลก รัฐบาลส่งเสริมสนับสนุนให้เกิดศักยภาพในการแข่งขันระหว่างประเทศ ด้วยการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตลดต้นทุน และกระตุ้นให้เกิดนวัตกรรมและการส่งเสริมการสร้างเครือข่ายของผู้ประกอบการภาคเศรษฐกิจท้องถิ่น รัฐบาลส่งเสริมชุมชนให้เกิดความแข็งแกร่งพึ่งพาตนเองได้ กระตุ้นให้เกิดวิสาหกิจชุมชน เกิดการผลิตสินค้าจากภูมิปัญญาท้องถิ่นที่จะก่อให้เกิดประโยชน์สู่ท้องถิ่นที่สำคัญคือการเชื่อมโยงภาคเศรษฐกิจทั้งสองส่วนนี้เข้าด้วยกันจะต้องกระตุ้นให้ชุมชนผลิตสินค้าและเกิดการค้าขายระหว่างท้องถิ่นอาจจะเป็นการที่ท้องถิ่นหนึ่งซื้อวัตถุดิบจากท้องถิ่นหนึ่ง เพื่อผลิตเป็นสินค้า แล้วนำไปขายให้กับอีกท้องถิ่นหนึ่ง หรือขายให้กับตลาดในเมืองและสุดท้ายที่คาดหวังก็คือ การค้าขายระหว่างท้องถิ่นกับต่างประเทศรัฐบาลได้ปรับแนวคิดในการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของประเทศโดยนอกจากจะมุ่งเน้นการส่งออก และดึงดูดการลงทุนจากต่างประเทศแล้วยังได้ให้ความสำคัญกับฐานราก หรือรากแก้วควบคู่ไปด้วยพร้อม ๆ กัน (Dual Track Policy) ภายใต้แนวคิดที่จะให้ประชาชนเพิ่มรายได้ ลดรายจ่ายและขยายโอกาสให้คนระดับรากหญ้า ซึ่งเป็นคนส่วนใหญ่ของประเทศมีโอกาสเข้าถึงแหล่งทุนให้มากที่สุด (สำนักงานกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง. 2549 : 33) โดยมีธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธกส.) ซึ่งเป็นรัฐวิสาหกิจสังกัดกระทรวง การคลังทำหน้าที่ให้ความช่วยเหลือทางการเงินแก่วิสาหกิจชุมชนภายใต้โครงการ “โครงการสินเชื่อวิสาหกิจชุมชน” วงเงินไม่เกิน 500,000 บาทต่อวิสาหกิจชุมชนหนึ่งกลุ่ม ระยะเวลาชำระเงินกู้ไม่เกิน 5 ปี และเช่นเดียวกันธนาคารออมสินเป็นแหล่งเงินทุนให้แก่วิสาหกิจชุมชนภายใต้โครงการ “สินเชื่อเพื่อพัฒนาชนบท” ในวงเงินและระยะเวลาชำระเงินกู้เช่นเดียวกับธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ภายใต้การดำเนินนโยบายของรัฐบาลชุดก่อนที่มุ่งเน้นการแก้ไขปัญหาความยากจนโดยนำเสนอนโยบายเศรษฐกิจฐานรากตั้งแต่ปี พ.ศ. 2544 เป็นต้นมา นอกจากนี้การดำเนินงานของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ส่วนใหญ่มักประสบกับปัญหาด้านการตลาด เพราะผู้ประกอบการทำการผลิตเพียงเพื่อรองรับตลาดในประเทศ เท่านั้น ขณะเดียวกันผู้ประกอบการต้องประสบกับปัญหาการขาดสภาพคล่องทางการเงินอาจเนื่องมาจากอยู่ในช่วงที่สถาบันการเงินยังไม่ปล่อยสินเชื่อ ประกอบกับแรงงานที่เข้ามาใน

วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม มักจะเป็นแรงงานที่ไม่มีความมั่นใจในการทำงาน อาจเป็นเพราะขาดแรงจูงใจที่จะทำงาน และที่สำคัญผู้ประกอบการขาดความมุ่งมั่นที่จะศึกษาและพัฒนาตนเองในด้านการจัดการธุรกิจ เพราะเป็นธุรกิจที่ได้รับการถ่ายทอดจากบรรพบุรุษ (คณีย เทียนพุฒ. 2543 : 33) และจากข้อมูลรายงานการวิเคราะห์สถานการณ์ทางสังคมและแนวทางในการแก้ไขปัญหาสังคมของจังหวัดหนองคายของสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดหนองคาย (2551 : 8) ระบุว่าผลจากการจัดเวทีประชาคมระดับอำเภอ ของจังหวัดหนองคายได้ทราบความรุนแรงของปัญหาสังคม 5 ปัญหาหลักโดยเรียงลำดับของปัญหาจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ปัญหาด้านการศึกษา (21%) ปัญหาครอบครัว (20%) ปัญหาด้านการมีงานทำและรายได้ (18%) ปัญหาด้านสุขภาพอนามัย (14%) และปัญหาสังคมและวัฒนธรรม (10%) ในรายงานการวิเคราะห์สถานการณ์ได้สรุปแนวทางในการแก้ไขปัญหาด้านการมีงานทำและรายได้ ไว้ 4 ประการและแนวทางการส่งเสริมวิสาหกิจชุมชนคือแนวทางแก้ไขปัญหานึ่งที่ได้รับการระบุเอาไว้ ทั้งนี้ คณะกรรมการส่งเสริมวิสาหกิจชุมชนจังหวัดหนองคายในคราวประชุม ครั้งที่ 3/2551 เมื่อวันที่ 23 กรกฎาคม 2551 (สำนักงานเกษตรอำเภอเมืองหนองคาย. 2551 : 4) ระบุว่าวิสาหกิจชุมชนที่จดทะเบียนในพื้นที่อำเภอเมืองหนองคาย จำนวน 49 วิสาหกิจ ผลการประเมินศักยภาพวิสาหกิจอยู่ในระดับดี 32 วิสาหกิจ และอยู่ในระดับปานกลาง 17 วิสาหกิจ ถึงแม้ว่าพระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจชุมชน พ.ศ. 2548 มาตรา 21 (2) กำหนดให้คณะกรรมการส่งเสริมวิสาหกิจจังหวัดมีอำนาจหน้าที่ ส่งเสริมวิสาหกิจชุมชนให้ เป็นไปอย่างมีเอกภาพและประสิทธิภาพมีความเข้มแข็งและพึ่งพาตนเองได้ แต่ก็ยังไม่มีเงื่อนไขและตัวชี้วัดผลการดำเนินงานภายใต้การใช้จ่ายเงินที่สนับสนุนแบบให้เปล่าจึงกล่าวได้ว่าวิสาหกิจชุมชนในอำเภอเมืองหนองคาย จังหวัดหนองคาย โดยภาพรวม ยังอยู่ในระดับที่ต้องได้รับการพัฒนาในด้านการบริหารจัดการอย่างต่อเนื่อง ซึ่งจากรายงานข้อมูลของสำนักงานสถิติจังหวัดหนองคาย พ.ศ. 2553 (2553 : 108-111) ระบุว่ารายได้เฉลี่ยต่อหัวต่อปีของประชากรในจังหวัดหนองคาย ปี พ.ศ. 2552 มีมูลค่า 40,484 บาท อยู่ในลำดับที่ 67 ของประเทศ

จากปัญหาดังกล่าว จึงเป็นเหตุผลสำคัญที่ทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่วิจัยแนวทางการบริหารจัดการวิสาหกิจชุมชน อำเภอเมืองหนองคาย ทั้งในการวางแผน การจัดองค์การ การจัดบุคคลเข้าทำงาน การอำนวยการ การประสานงาน การเสนอรายงาน และการจัดงบประมาณ โดยจะทำ การศึกษาว่า สมาชิกวิสาหกิจชุมชนที่มีคุณลักษณะส่วนบุคคล

และคุณลักษณะของวิสาหกิจชุมชนแตกต่างกัน มีการใช้การบริหารจัดการวิสาหกิจชุมชนเหมือนกัน หรือมีความแตกต่างกันอยู่ในระดับใด เพื่อศึกษาหาแนวทางในการบริหารจัดการวิสาหกิจชุมชนให้ครอบคลุมทั้ง 7 ด้าน ทั้งนี้เพื่อให้สมาชิกวิสาหกิจชุมชนสามารถเพิ่มรายได้ต่อหัวต่อปีให้สูงขึ้น ลดรายจ่าย อันจะนำไปสู่การลดหนี้สินภาคครัวเรือนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ส่งผลให้สมาชิกวิสาหกิจชุมชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี ซึ่งจะนำไปสู่สังคมที่มีความสุขอย่างยั่งยืน

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

2.1 เพื่อศึกษาระดับการบริหารจัดการของสมาชิกวิสาหกิจชุมชน อำเภอเมืองหนองคายในด้านการวางแผน การจัดองค์การ การจัดบุคคลเข้าทำงาน การอำนวยการ การประสานงาน การเสนอรายงาน และการจัดงบประมาณ

2.2 เพื่อเปรียบเทียบการบริหารจัดการของวิสาหกิจชุมชนตามความคิดเห็นของสมาชิก เมื่อจำแนกตามคุณลักษณะส่วนบุคคลและคุณลักษณะของวิสาหกิจชุมชน อำเภอเมืองหนองคาย

2.3 เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะของสมาชิกวิสาหกิจชุมชนในอำเภอเมืองหนองคายเกี่ยวกับแนวทางการบริหารจัดการวิสาหกิจชุมชน

3. สมมุติฐานการวิจัย

3.1 สมาชิกวิสาหกิจชุมชน อำเภอเมืองหนองคาย มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการในด้านการวางแผน การจัดองค์การ การจัดบุคคลเข้าทำงาน การอำนวยการ การประสานงาน การเสนอรายงาน และการจัดงบประมาณ อยู่ในระดับปานกลาง

3.2 สมาชิกวิสาหกิจชุมชนที่มีคุณลักษณะส่วนบุคคล และคุณลักษณะของวิสาหกิจต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการของวิสาหกิจชุมชนใน อำเภอเมืองหนองคาย แตกต่างกัน

4. ขอบเขตของการวิจัย

4.1 ด้านพื้นที่ พื้นที่ในการวิจัยในครั้งนี้คือ วิสาหกิจชุมชนในเขตอำเภอเมืองหนองคายที่จดทะเบียนแล้วทั้ง 49 วิสาหกิจชุมชน กระจายอยู่ในพื้นที่ 14 ตำบล

4.2 ด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

4.2.1 ประชากร ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่

1) สมาชิกของวิสาหกิจชุมชนในอำเภอเมืองหนองคายที่จดทะเบียน
49 วิสาหกิจ จำนวนสมาชิกทั้งหมด 1,087 คน (สำนักงานเกษตรอำเภอเมืองหนองคาย. 2551 :

2)

2) ผู้แทนหน่วยงานราชการและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่รับผิดชอบ
หรือมีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินกิจกรรมของวิสาหกิจชุมชน ได้แก่ เกษตรประจำตำบล 8
คน หัวหน้าศูนย์ถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตร จำนวน 14 คน และปลัดองค์การบริหารส่วน
ตำบล 14 คน รวมทั้งสิ้น 36 คน

4.2.2 กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่

1) สมาชิกของกลุ่มวิสาหกิจชุมชนในอำเภอเมืองหนองคายที่จดทะเบียน
จำนวน 294 คน ได้จากการหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามสูตรทาโร่ ยามาเน่ (Taro Yamane)

2) ผู้แทนหน่วยงานราชการและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่รับผิดชอบ
หรือมีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินกิจกรรมของวิสาหกิจชุมชน ได้แก่ เกษตรประจำตำบล
จำนวน 8 คน หัวหน้าศูนย์ถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตร จำนวน 14 คน และปลัดองค์การ
บริหารส่วนตำบล จำนวน 14 คน รวมทั้งสิ้น 36 คน

4.3. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

4.3.1 ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) ได้แก่ คุณลักษณะส่วนบุคคลที่
เป็นสมาชิกวิสาหกิจชุมชนและคุณลักษณะของวิสาหกิจชุมชน ดังนี้

1) คุณลักษณะส่วนบุคคล ได้แก่

- 1.1) เพศ
- 1.2) อายุ
- 1.3) ขนาดครอบครัว
- 1.4) อาชีพ
- 1.5) ระดับการศึกษา
- 1.6) รายได้

2) คุณลักษณะของวิสาหกิจชุมชน ได้แก่

- 2.1) ประเภทของวิสาหกิจชุมชน
- 2.2) ระยะเวลาการก่อตั้งวิสาหกิจชุมชน

- 2.3) เงินทุนหมุนเวียนในการดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชน
- 2.4) แหล่งเงินทุนของวิสาหกิจชุมชน
- 2.5) จำนวนสมาชิกของวิสาหกิจชุมชน

4.3.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variables) ได้แก่ การบริหารจัดการวิสาหกิจชุมชน ประกอบด้วย

- 1) การวางแผน (Planning)
- 2) การจัดองค์การ (Organizing)
- 3) การจัดบุคคลเข้าทำงาน (Staffing)
- 4) การอำนวยการ (Directing)
- 5) การประสานงาน (Coordinating)
- 6) การเสนอรายงาน (Reporting)
- 7) การจัดงบประมาณ (Budgeting)

5. นวัตกรรมพิเศษ

5.1. แนวทางการบริหารจัดการวิสาหกิจชุมชน หมายถึง วิธีการบริหารจัดการวิสาหกิจชุมชนของกลุ่มวิสาหกิจชุมชนที่จัดตั้งขึ้น ได้แก่

5.1.1 การวางแผน หมายถึง การวิเคราะห์สถานการณ์และปัญหา กำหนดวัตถุประสงค์เป้าหมาย และแนวทางปฏิบัติไว้ล่วงหน้าของวิสาหกิจชุมชน ทั้งแผนระยะสั้นระยะยาว โดยมีการปรับปรุงแผนเป็นระยะตามเหตุปัจจัยที่มีผลกระทบซึ่งสมาชิกของวิสาหกิจชุมชนจะต้องวิเคราะห์สถานการณ์โดยใช้เทคนิค SWOT

5.1.2 การจัดองค์การ หมายถึง การจัดกลุ่มงาน การจัดสายบังคับบัญชาที่มีหน้าที่ในการตัดสินใจ การทำงานเป็นทีม และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กันในกลุ่มวิสาหกิจชุมชน

5.1.3 การจัดบุคคลเข้าทำงาน หมายถึง การคัดเลือกบุคคลของกลุ่มวิสาหกิจชุมชน เพื่อมอบหมายความรับผิดชอบในการดำเนินกิจกรรมของวิสาหกิจชุมชน รวมทั้งการพัฒนาขีดความสามารถของสมาชิกวิสาหกิจชุมชนในการแข่งขันได้กับคู่แข่งทั้งด้านคุณภาพของสินค้าและบริการที่มีคุณภาพสูง

5.1.4 การอำนวยการ หมายถึง การมีภาวะผู้นำ การจูงใจ การสื่อสาร สามารถจูงใจสมาชิกวิสาหกิจชุมชนให้ดำเนินกิจกรรมบรรลุเป้าหมายของกลุ่มวิสาหกิจชุมชนและบรรลุเป้าหมายส่วนบุคคลของสมาชิกแต่ละคนได้

5.1.5 การประสานงาน หมายถึง การติดต่อระหว่างสมาชิกวิสาหกิจชุมชนกับหน่วยงานหรือบุคคลภายนอก เพื่อให้งานสำเร็จตามเป้าหมายในการดำเนินกิจกรรมของวิสาหกิจชุมชน

5.1.6 การเสนอรายงาน หมายถึง การนำข้อมูลย้อนกลับซึ่งอยู่ในรูปของข้อมูลค่าสถิติ และสภาพที่ปรากฏ มาใช้ประโยชน์ในการวางแผนปรับปรุงการทำงานและการพัฒนาของวิสาหกิจชุมชน

5.1.7 การจัดงบประมาณ หมายถึง แผนการใช้จ่ายเงินของกลุ่มวิสาหกิจชุมชนที่จัดทำขึ้นและวิธีการหาเงินมาใช้จ่ายตามแผนงานที่วางไว้

5.2. คุณลักษณะของวิสาหกิจชุมชน หมายถึง ลักษณะเฉพาะของแต่ละวิสาหกิจชุมชนที่จัดตั้งขึ้นเพื่อดำเนินกิจกรรมให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ ประกอบด้วย

5.2.1 ประเภทของวิสาหกิจชุมชน หมายถึง วิสาหกิจแปรรูปอาหารและแปรรูปผลผลิต วิสาหกิจสิ่งทอผลิตภัณฑ์ผ้า วิสาหกิจจักสานและสิ่งประดิษฐ์หัตถกรรม วิสาหกิจปศุสัตว์ วิสาหกิจประมง วิสาหกิจพืชและผลิตภัณฑ์สมุนไพร วิสาหกิจปัจจัยการเกษตร และอื่น ๆ

5.2.2 ระยะเวลาในการก่อตั้งวิสาหกิจชุมชน หมายถึง ระยะเวลาตั้งแต่เริ่มจดทะเบียนวิสาหกิจชุมชนจนถึงปัจจุบัน

5.2.3 เงินทุนหมุนเวียนในการดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชน หมายถึง เงินลงทุนที่ใช้ในกิจกรรมของวิสาหกิจโดยรวมจากค่าหุ้นของสมาชิกและได้รับการสนับสนุนจากสถาบันการเงินหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

5.2.4 แหล่งเงินทุนของวิสาหกิจชุมชน หมายถึง แหล่งเงินทุนของวิสาหกิจชุมชนอำเภอเมืองหนองคายที่สนับสนุนกิจกรรมของวิสาหกิจในรอบปีโดยได้มาจากบุคคลในลักษณะค่าหุ้น จากการสนับสนุนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแบบให้เปล่า และจากการกู้จากสถาบันการเงิน

5.2.5 จำนวนสมาชิกของวิสาหกิจชุมชน หมายถึง จำนวนสมาชิกของแต่ละวิสาหกิจชุมชนของอำเภอเมืองหนองคาย

5.2.6 วิสาหกิจชุมชน หมายถึง กิจการของชุมชนเกี่ยวกับการผลิตสินค้า การให้บริการหรือการอื่น ๆ ที่ดำเนินการโดยคณะบุคคลที่มีความผูกพัน มีวิถีชีวิตร่วมกันและรวมตัวกันประกอบกิจการดังกล่าว ไม่ว่าจะเป็นนิตินุคคลในรูปแบบใด หรือไม่เป็นนิตินุคคล

เพื่อสร้างรายได้และเพื่อการพึ่งพาตนเองของครอบครัว ชุมชนและระหว่างชุมชน ในอำเภอเมืองหนองคาย จังหวัดหนองคาย

6. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

6.1 ได้ทราบถึงการบริหารจัดการของสมาชิกวิสาหกิจชุมชน อำเภอเมืองหนองคาย เพื่อนำข้อมูลไปปรับปรุงและพัฒนาการบริหารจัดการวิสาหกิจให้มีความเข้มแข็งและมั่นคง

6.2 ได้ทราบถึงความแตกต่างของสมาชิกวิสาหกิจชุมชนและคุณลักษณะของวิสาหกิจ กับการบริหารจัดการวิสาหกิจชุมชน เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาประกอบการพิจารณาให้สินเชื่อแก่วิสาหกิจชุมชนของสถาบันการเงิน อย่างมีคุณภาพ

6.3 ได้ทราบถึงข้อเสนอแนะของสมาชิกวิสาหกิจชุมชนในอำเภอเมืองหนองคาย เกี่ยวกับหาแนวทางการบริหารจัดการวิสาหกิจชุมชน

6.4 ได้ข้อมูลสารสนเทศเกี่ยวกับฐานะทางการเงินของแต่ละวิสาหกิจชุมชน เพื่อนำไปใช้เป็นข้อมูลในเชิงเปรียบเทียบสำหรับหน่วยงานที่ต้องการวัดระดับการพัฒนาด้านเศรษฐกิจของชุมชนระดับรากหญ้า